

[Krag.]

vist sig siden, at lykkeligvis har Selskabet udviklet sig saaledes, at man er naaet op paa ca. det firedobbelte, og medens Nettooverskuddet endnu i 1934 kun var noget over 1/2 Mill. Kr., var det i 1939 kommet op paa 3,4 Mill. Kr., hvilket alt sammen viser, at den Stemning, som fandt sit Udtryk i Loven af 1933, ikke har svaret til den Udvikling, som siden da har fundet Sted. Det maa ogsaa erkendes, at det skattemæssige Tryk paa Selskabet under Hensyn til Nettooverskuddets Størrelse i Forhold til den ringe Aktiekapital er blevet mere tyngende, end rimeligt er, hvad der ogsaa sker en væsentlig Lettelse i ved Aktiekapitalens Opskrivning til de 26 Mill. Kr., som nu foreslaas, med Udsigt til gennem de kommende Aars Overskud at øge Aktiekapitalen til de 35 Mill. Kr., som var den gamle Aktiekapitals Størrelse.

Jeg kan paa mit Partis Vegne dele den Betragtning, som har været bestemmende i den høje Regering med Hensyn til Opskrivningen af Værdierne, saaledes at man indskrænker sig til at opskrive Stamaktierne til 9,8 Mill. Kr. i Stedet for det Beløb, som blev foreslaaet af Selskabets Ledelse.

Det er ikke uden en vis Betænelighed, at vi fra vor Side gaar med til at konvertere Statens Tilgodehavende i Burmeister & Wain paa 4,2 Mill. Kr. til Aktier i Selskabet. Vi er ikke Vener af den Tendens, som i den senere Tid paa forskellige Omraader inden for Erhvervslivet kommer frem, med Hensyn til at give Staten direkte Interesser af finansiel Art i private Virksomheder, og vi maatte være af den Anskuelse, at der — saaledes som Selskabets Forhold nu ligger, med de Overskud, der er oparbejdet, med det Omfang, Virksomheden har antaget, og de Udsigter, der kan være for denne Virksomhed i Fremtiden — ikke vilde have været nogen synderlig Vanskelighed ved at udløse Staten gennem privat Tegning af de 4,2 Mill. Kr., som Staten har til gode.

Vi er ogsaa betænelige af den Grund, at der gennem de senere Aar ikke har vist sig nogen som helst Interesse inden for Regeringen, som den var sammensat indtil 9. April 1940, for en Afvikling af Statsinteresser i private Virksomheder. Jeg henviser i saa Henseende til Landmandsbanken, hvor Staten stadig er Hovedaktionær, til Trods for at Statens Garanti for Landmandsbankens Reservefond nu gennem Bankens Overskud er nedarbejdet til 12 Mill. Kr. fra det oprindelig tredobbelte Beløb, og

til Trods for Lovens udtrykkelige Paabud om, at disse Aktier i Banken, som er i Stats-eje, skulde afhændes til private, naar Statsforholdene paa rimelig Maade muliggjorde dette. Det er ikke sket.

Ligeledes er vi ogsaa lidt forundrede over, at de 500 000 Kr., som for et Par Aar siden, da visse Likviditetsvanskeligheder var til Stede, gennem Banker blev stillet til Selskabets Raadighed, ikke er afviklet, hvad vi under Hensyn til den nuværende Pengerigelighed vilde have fundet rimeligt. Men paa den anden Side maa vi med Hensyn til Statens Udlaan til Burmeister & Wain erkende, at dette Udlaan jo nu engang har fundet Sted, og at det, at det omsættes i Aktier, ikke kan siges at være en principiel Ændring, forudsat naturligtvis at man fra Statens Side vil bestræbe sig for at afsætte disse Aktier, saaledes at Selskabet til sin Tid kan blive en helt ud privat Virksomhed, hvad der — det er vor Opfattelse — tjener alle Interesser bedst. Jeg haaber, at den højtærede Handelsminister ogsaa vil skrive sig disse Udtalelser bag Øret og handle i Overensstemmelse med dem, saa længe han i det hele taget faar Ansvaret for denne Sags Administration, hvad Statsinteresserne angaar.

De Bemærkninger, jeg her har gjort, er ikke Udtryk for, at vi fra vor Side ikke agter at medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag, at vi ikke med Tilfredshed ser, at den finansielle Ramme om Burmeister & Wain bliver saaledes lagt, at Selskabet kan udfolde sin Virksomhed i det Omfang, som Livet muliggør i den kommende Tid, men jeg har fremsat disse Bemærkninger for at begrunde, at vi ønsker Sagen gjort til Genstand for en ganske kort Udvalgsbehandling, hvorunder vi gerne vil søge Oplysning angaaende nogle enkelte Punkter i Lovforslaget, som ikke staar os helt klart.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og hurtigt Gennemførelse i dette høje Ting.

C. J. F. Sven: Da Lovgivningsmagten i 1932—33 gik ind for en Ordning af Burmeister & Wain's Forhold, var der sikkert fra mange Sider visse Betæneligheder herved. Imidlertid har det vist sig, at det Skridt, man dengang tog, var rigtigt. Man har haft Glæde af det Barn, man paa denne Maade tog sig af, idet vi nu staar over for at maatte erkende, at den Forsigtighed, man dengang udviste, virker hemmende paa Selskabets Forhold, og at derfor en ny Ordning maa træffes. At man i 1933 udviste Forsigtighed med Hensyn til den nærmere